

Schønheyder: Jeg vil blot tillade mig at bemærke i Anledning af den Udtalelse, vi hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (N. Hage) om, at han ikke vilde have Fyrstipperne pensionsberettigede, at det forekommer mig, at der maaskee i høiere Grad end for mange Andre's Vedkommende kan være Grund til at give dem Pension. Det er Folk, som i Almindelighed allerede ere gamle, naar de komme i Stillingen, og som have en overordentlig besværlig og tildeels livsfarlig Stilling, saa at de, naar de ikke længere kunne udføre deres Tjeneste, i Reglen ere saa ødelagte af de Sygdomme, som Sø-mænd paadrage sig, at de ikke kunne sørge for sig selv. Naar dertil kommer, at det er Folk, som af samme Grund ikke længe ville falde Pensionskassen til Byrde, troer jeg, at der er al Grund til at indrømme dem den foreslaaede Ret til Pension.

N. Sage: Maaskee jeg turde svare det ærede Medlem, at her er foreslaaet — og jeg tvivler ikke om, at Finantsudvalget vil dele den Anstuelse — saa anstændige Lønninger, at man maa antage, at en Fyrstipper, som jo lever et temmelig eensomt Liv og ikke kan øde mange Penge omkring i Verden, maa kunne oplægge i sin Tjenestetid en ret anseelig Sum, saa at man kan være rolig for hans Fremtid. Jeg er aldeles imod kongelig Ansættelse af Folk i de underordnede Stillingen, her er Spørgsmaal om, og jeg har altid advaret imod ikke at følge et friere System, som gjorde, at man mere kunde stole paa, at Folks Sver i Tjenesten ikke blev sløvet ved denne Udsigt til Pension. Hvorfor vi ikke som hidtil skulde kunne behandle Spørgsmaalet om samtlige Udgifter til Tyrene under Finantsloven, indseer jeg ikke.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sattes Spørgsmaalet om Sagens Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Schjørring: Jeg tillader mig at foreslaae, at ogsaa denne Sag henvises til det flere Gange betegnede Udvalg.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Spørgsmaal, sattes Forslaget under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Lønning m. m. ved Søværnet under Udcommando.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1601 ff.)

Schønheyder: Maa det være mig tilladt blot med et Par Ord at anbefale dette Lovforslag til det ærede Things Belvilte og til det Udvalg, som sandsynligviis vil faae det til Behandling. Det er virkelig en Sag, der er af stor Betydning haade for Flaadens Officerer, dens Underofficerer og Menige. Det vil sees af Motiverne, at de Sølønninger, der ere foreslaaede her, ikke ere meget afvigende fra, hvad der tidligere har været tilstaaet. Jeg troer virkelig heller ikke, at de paa nogen Maade kunne taale nogen Nedsættelse. Jeg støtter dette for det Første paa, at de ere meget nær overeensstemmende med de tidligere Bestemmelser, der nu have bestaaet i 26 Aar, og at Livsopholdet siden den Tid jo i alt Fald ikke er blevet billigere. Det er af Bigtighed, at Flaadens Officerer og Underofficerer have Lust til at komme tilsoes, til at komme til deres egentlige Gjerning, at de tragte efter det og ikke frygte det som Noget, der muligviis kan blive dem trykkende i deres pecuniære Forhold. Det er kun paa et Par enkelte Punkter, at der her er foreslaaet nogen Forhoielse af Betydning. Jeg skal saaledes nævne de saakaldte Messpenge, hvorved der betales Officererne for deres Bordhold; her er foreslaaet en Forhoielse for kortere Togt af 16 β daglig og for længere Togt af 8 β daglig. Jeg troer, at begge Dele ere begrundede. Det har viist sig i flere Aar, at hvad der hidtil har været tilstaaet, ikke var tilstrækkeligt, ja, der er kommet en ikke ubetydelig Underbalance tilstede, og det er jo ingen Spøg, navnlig for yngre Officerer, at skulle, naar de komme hjem, betale et Par Hundrede Daler eller Mere for,